

- 3) Articolul 7 din Directiva 2000/78 permite instituirea unei protecții speciale prealabile în caz de concediere a salariilor cu handicap, fără a include și funcționarii care au același handicap?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la prima și la cea de a treia întrebare, respectarea dispozițiilor de drept internațional și comunitar impune ca, în lumina faptelor prezentate și a împrejurărilor cauzei, protecția specială prealabilă în caz de concediere a salariilor cu handicap, instituită de legiuitorul național, să se aplice și funcționarilor care au același handicap?

(¹) JO L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7

**Recurs introdus la 29 iulie 2015 de Stichting Woonlinie și alții împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a șaptea) din 12 mai 2015 în cauza T-202/10 RENV, Stichting Woonlinie și alții/Comisia
Europeană**

(Cauza C-414/15 P)

(2015/C 337/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (reprezențanți: P. Glazener, avocat și L. Hancher, profesor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Concluziile recurentelor

- Anularea în tot sau în parte a Ordonanței [Tribunalului (Camera a șaptea) din 12 mai 2015 în cauza T-202/10 RENV] conform motivelor invocate în prezentul recurs;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului, pentru a efectua o nouă apreciere în conformitate cu concluziile Curții;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale acestei proceduri, precum și a cheltuielilor de judecată ale procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Potrivit primului motiv, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii, a apreciat în mod eronat situația de fapt și nu a motivat ordonanța în mod suficient, prin faptul că a statuat că motivele reclamanților se îndreaptă în realitate împotriva scrisorii în temeiul articolului 17 și că controlul Tribunalului nu se poate extinde la scrisoarea respectivă. Prin aprecierea sa, Tribunalul nu ia în considerare faptul că, astfel cum reiese din articolul 108 alineatul (1) TFUE, efectele juridice ale deciziei sunt justificate de faptul că situația anterioară nu era compatibilă cu tratatul. Tribunalul face o interpretare eronată a Hotărârii TF1, deducând că controlul său asupra deciziei atacate trebuia să se limiteze la întrebarea dacă Comisia apreciasse în mod corect compatibilitatea schemei de ajutor existente, astfel cum a fost modificată ca urmare a angajamentelor luate de statul olandez.

Potrivit celui de al doilea motiv, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii, a apreciat în mod eronat situația de fapt și nu a motivat ordonanța în mod suficient, prin faptul că a statuat că măsurile necesare propuse de Comisie nu pot face obiectul unui control de către Tribunal, pentru motivul că nu sunt decât propuneri și că acceptarea de către autoritățile olandeze a făcut ca măsurile respective să aibă un caracter obligatoriu.

**Recurs introdus la 29 iulie 2015 de Stichting Woonpunt și alții împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a șaptea) din 12 mai 2015 în cauza T-203/10 RENV, Stichting Woonpunt și alții/Comisia
Europeană**

(Cauza C-415/15 P)

(2015/C 337/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, fostă Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (reprezentanți: P. Glazener, avocat și L. Hancher, profesor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Concluziile recurentelor

- Anularea în tot sau în parte a Ordonanței [Tribunalului (Camera a șaptea) din 12 mai 2015 în cauza T-203/10 RENV] conform motivelor invocate în prezentul recurs;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului, pentru a efectua o nouă apreciere în conformitate cu concluziile Curții;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale acestei proceduri, precum și a cheltuielilor de judecată ale procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Potrivit primului motiv, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii, a apreciat în mod eronat situația de fapt și nu a motivat ordonanța în mod suficient, prin faptul că a statuat că motivele reclamanților se îndreaptă în realitate împotriva scrisorii în temeiul articolului 17 și că controlul Tribunalului nu se poate extinde la scrisoarea respectivă. Prin aprecierea sa, Tribunalul nu ia în considerare faptul că, astfel cum reiese din articolul 108 alineatul (1) TFUE, efectele juridice ale deciziei sunt justificate de faptul că situația anterioară nu era compatibilă cu tratatul. Tribunalul face o interpretare eronată a Hotărârii TF1, deducând că controlul său asupra deciziei atacate trebuia să se limiteze la întrebarea dacă Comisia apreciasse în mod corect compatibilitatea schemei de ajutor existente, astfel cum a fost modificată ca urmare a angajamentelor luate de statul olandez.